

SVATOMOŘICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXVII. Číslo 22 31.5.2020

Sešli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země! (Ž 104)

NEDĚLNÍ EVANGELIUM (Jan 20,19-23)

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám! Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Duch Boží, ten Duch, kterého jsme dostali propůjčeného, není nějaká věc, a není také nic, co bychom mohli užívat jako nějaký medikament či vitamínovou tyčinku, které bychom si mohli kousek užít, kdykoli to budeme potřebovat. Duch Boží je Bůh sám, protože tento Bůh je Otec, Syn a Duch svatý. A v tomto Duchu nás Bůh sám provází životem a stojí na naší straně. Tohoto Ducha ovšem tím pádem nemůžeme ani vlastnit, neřkuli *spotřebovat*. Daleko více jej můžeme chápat jako *vztah*, jako živý vztah k tomuto Bohu. A sice jako vztah, který již dávno začal, nejspíše dokonce dávno předtím než jsme byli schopni si to uvědomit. Takový vztah je ovšem něco, co musíme stále znovu obnovovat. Víme přece, že vztahy, pokud mají být trvalé, prostě musí být opečovávány. To například znamená, že se stále znovu ujišťujeme, jestli tu naši cestu s Duchem Božím opravdu jdeme a nesedáme nenápadně na lep úplně jiným duchům, kteří na nás číhají v zákoutích náboženského supermarketu. Zachytit Boží hlas v blekotu všedního dne, k tomu je pravidelný nácvik opravdu nutností. Ale především, musíme poskytnout tomuto Duchu v našem životě také nějaký *pracovní prostor*, aby nebyl pouze přítomen, ale aby mohl skutečně působit, aby nás v tom pravém slova smyslu dokázal *zapálit*. Pro víru, že na to tady nejsme sami.

PŘÍŠTÍ NEDĚLI: Jan 3,16-18 Bůh poslal svého Syna, aby svět byl skrze něho spasen.

SLOVO KŘESŤANA – SLOVO K ZAMYŠLENÍ A K POVZBUZENÍ

Apoštolové, když jim Ježíš Kristus dal Ducha svatého, tedy když jim o něm řekl, že existuje a že ho mají, když na ně dechl, vůbec neměli lehký úkol. Museli začít žít jinak. Otevřít dveře. Zbavit se strachu. Vyjít ven, s jiskrou ducha, měli žít v pohybu, měli žít v lásce. Měli úkol nést svým životem mezi lidi praxi odpuštění, realitu toho, že je možné dostat druhou, třetí ba i pátou šanci. Měli za úkol vnášet světlo do tmy. Zpřítomnit lidem schopnost stavět mosty přes propasti nedorozumění. Tohle všechno a mnohé další jsou atributy ducha. Když se kriticky podíváme do vlastních řad, nalezneme v dějinách církve mnoho momentů, kdy sama církev z různých důvodů opustila tuto cestu a žila v zajetí přeludu své vlastní důležitosti, vyjímečnosti a toho, že jejím úkolem, jako nějakého tribunálu, je rozhodovat o tom, co je dobré a co zlé. Ale církev, společenství lidí, je obdařena duchem ne proto, aby rozhodovala a soudila, ale aby rozpoznávala a učila se sama žít v tom, co je pro člověka dobré, co je z lásky a láskou. Církev je tu od toho, aby byla otevřeným společenstvím, které pokud možno inspiruje, pomáhá táhnout lidi za světlem, doprovází. Ale rozhodně není nějakou instancí, která si má něco nárokovat, pravdu například. Církev má žít v lásce, má dávat světu něco z poznání, že Bůh je láska, že Kristus nám svým životem tuhle lásku na Zemi ukázal a že díky Duchu svatému máme schopnost si tuto lásku zpřítomnit v životě i my.

(Sandra Silná, kázání na Boží hod svatodušní – Letnice, 4.6.2017; dle ccsbrno.cz)

SVÁTKY V TÝDNU 31.5. –7.6.2020

- Neděle 31.5. Kamila / Slavnost Soslání Ducha Svatého (Slavnost Soslání Ducha Svatého)
 - Pondělí 1.6. Laura / sv. Justin
 - Úterý 2.6. Jarmil / sv. Marcellin a Petr
 - Středa 3.6. Tamara / sv. Karel Lwanga a druhové
 - Čtvrtek 4.6. Dalibor / sv. František Caracciolo
 - Pátek 5.6. Dobroslav / sv. Bonifác
 - Sobota 6.6. Norbert / sv. Norbert
 - Neděle 7.6. Iveta/Slavoj / sv. Robert (Slavnost Nejsvětější Trojice)
-

Z HISTORIE KOSTELA – Dílo Filipa Sattlera

Posledně jsme absolvovali procházku kolem díla Václava Rendra. Než se vydáme v našem historickém putování dál, je možná dobré poznamenat, že v Olomouci nemáme ulici, která by nesla jeho jméno. Další významnou postavou začátku 18. století je sochař Filip Sattler (1695-1738), pocházející z Tyrolska, který se v našem kostele r.1721 oženil a působil na Moravě 17 let do své smrti. Za toto relativně krátké období stihl vytvořit spoustu krásných děl. Jeho první doloženou prací v Olomouci jsou sochy andělů na oltáři sv. Pavlína v našem kostele. Vytvářel je podle kresebných návrhů Václava Rendra. Oba pak spolupracovali na dalších olomouckých skvostech, jako je výzdoba kostela Pany Marie Sněžné, nebo slavný sloup Nejsvětější Trojice. Na zmíněném sloupu například Sattler vytvořil reliéfy šesti apoštolů v prvním patře. Udělal dále sochy Merkura a Jupitera na olomouckých kašnách. Sattlerova díla však můžeme najít i mimo Olomouc, například ve Velkém Týnci, Vsisku, Bruntále, Uherském Brodě, Hranicích, Dubu, Fulneku nebo Odrách. Jeho sochy bychom mohli poznat podle velkého tělesného objemu, šroubovitého postoje působícího až neohrabaně. Za vrchol jeho díla se považuje výzdoba kaple Božího Těla v Jezuitském konviktu z r.1728. Na výzvu probošta Gianniniho začal v našem kostele pracovat na výzdobě pro nové Englerovy varhany. Sochy andělů však již nedokončil.

Vytváření krásných děl té doby je samozřejmě dílem celé řady dalších „profesionálů, které je těžké zde vyjmenovat a ještě těžší si zapamatovat. Mohli bychom jim ale od srdce poděkovat, až půjdeme někdy kolem jejich výtvorů. Uvažme přitom, že všichni ti umělci bydleli v prostoru ohraničeném hradbami olomoucké pevnosti. Kolik umělců v tom prostoru žije dnes? Asi bychom na naše olomoucké předky měli hledět s nemalou pokorou.

AKTUALITY Z FARNOSTI

V souvislosti s protiepidemiologickými opatřeními všichni musí mít všichni návštěvníci bohoslužeb roušky a musí sedět v dvoumetrových rozestupech. Bohoslužby se konají ve standardních časech (v Po – So v 8:00 a v Ne 7:30, 9:00 a 10:30). Každopádně se dbá na to, aby bylo **prostředí zdravotně bezpečné**. Jak zmiňoval v předminulém SZ otec Hanáček: ***Přijďte na bohoslužby, abychom se posílili v Boží blízkosti***. Rádi bychom se k této výzvě připojili.

Tuto Ne (31.5.) se koná sbírka na opravu kostela. Prosíme o příspěvek, je velmi zapotřebí.

Do slavnosti sv. Ducha budou na YouTube kanálu „sv. Mořic Olomouc“ zveřejňovány nedělní promluvy otce Hanáčka, i poté je ovšem plánováno pravidelné zveřejňování improvizací našeho varhaníka Jiřího Stodůlky, popř. dalších akcí z naší farnosti (náměty na ně uvítáme).

AKTUALITY OBECNÉ

V těchto týdnech si připomínáme dvě významná výročí spojená s osobou „polského papeže“, sv. Jana Pavla II. Dne 18.5. totiž uplynulo sto let od jeho narození a na 21.5. to bylo 25 let od návštěvy papeže v Olomouci, při níž svatořečil Jana Sarkandra a Zdislavu z Lemberka nebo se na Svatém Kopečku setkal s mladými lidmi. V reprezentačních sálech Arcibiskupského paláce pak hovořil se zástupci místní církve i veřejného života.

KOUTEK MOUDROSTI

Musíte vědět, ke kterému přístavu míříte, máte-li chytit správný vítr, který vás tam donese.
(Seneca)

Chcete dostávat Svatomořický zpravodaj v elektronické podobě na Vaši emailovou adresu? Stačí napsat email s předmětem SZ-přihlásit na svatomoricky.zpravodaj@seznam.cz. Pro odhlášení pak pošlete zprávu s předmětem SZ-odhlásit. Farnost Svatého Mořice Olomouc sv. Mořic Olomouc